

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine statutare“

CUPRINSUL :

- I. C. Cătuneanu :** Către alegători.
Ion Delapoiană : În fața istoriei.
Serghe Florescu : Bucovina căzută pradă Jidanilor.
Cr. Ureche : Liberalii roșii.
At. Motogna : Ce ne mai rămâne de făcut ?
Liberalii și Jidanii.
Ioan V. Mihaiu : Viața lui V. Conta.
Ioan Potra : De ce nu se dezvoltă comunele rurale și nu se aplică legile, între Carpați și Tisa.
O carte prețioasă. Recenzie.
Inmormântarea inginerului T. Zernoveanu.
După logodna cu U. E. R.
Din ticăloșiile partidelor noastre politice.
O punere la punct.
Informațiuni : Incercare de șantaj. — Pentru minoritarii creștini. — Către alegătorii creștini.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei.

In străinătate 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil : Dr. LAZĂR ISAICU

Prim Redactor : Dr. CAIUS BARDOȘI

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Către alegători

După răsturnarea meritată a guvernului Averescu și traiul de irei săptămâni al ministerului Știrbey, avem la cârmă guvernul Brătianu.

Schimbarea își are rostul ei; dar dovedește în același timp că este ceva putred în guvernarea partidelor politice când, deși au majorități parlamentare compacte, se retrag obosite sau sunt isgonite de la putere.

Nu se pot bucura lungă vreme de încrederea opiniei publice, pentru că nu au suficienta autoritate morală, câtă vreme ocolesc cu frică cea mai mare primejdie ce amenință viitorul neamului românesc.

Partidele politice nu au curajul să denunțe țării ceia ce țara știe; nu au bărbăția să curme durerea pe care țara o suferă; nu au energia sufletească să deschidă lupta față de primejdiea jidovești.

Partidele politice se perindă pe la putere, încercate de complicitatea tăcerii, în timp ce ofensiva jidovească crește neîncetat.

Crește sub toate formele; crește în toate ramurile de activitate ale națiunii și în toate funcțiunile organizației noastre de stat, ducând în mod fatal la acapararea a tot ce este bogăție, cultură și vlagă românească.

Dacă ar fi vorba numai de luarea în stăpânire a averii noastre naționale, ar trebui să ne mișcăm cu toții ca un singur om spre a zădărnici cu un ceas mai înainte robirea noastră economică. Ceia ce se petrece sub ochii noștri este însă cu mult mai grav. Cine are o minte luminată și un cuget curat ușor poate constata, cum Jidovimea ne-a prins într'un foc convergent, atacându-ne din toate pozițiile pe care din vreme le-a ocupat. Atacă această biată nație românească, cu oamenii ei de merit și cu simț autohton, din fortul ascuns al presei, pe care a pus stăpânire; atacă din poziția strategică a băncilor, mânuind ca instrumente docile oameni politici din toate partidele; atacă organizația de stat și

actuala structură socială, sub forma perfidă a democrației fără patrie, din sânul partidelor politice unde s'a încuibat, dictând din umbră; atacă cultura românească căutând să-i subtilizeze tot ce are original autohton, înlocuind acest prețios element cu spiritul desmățat și disolvant al umanitarismului cosmopolit; atacă bogăția poporului nostru prin practica zilnică a speculii și a falimentelor frauduloase încurajate clandestin de capitalul jidovesc; atacă sănătatea poporului român prin răspândirea alcoolului la sate și orașe; atacă structura etnică a populației bastinașe prin imigrația crescândă de peste granițe.

Suntem expuși celei mai grele și primejdioase ofensive, ce a avut să sufere națiunea noastră, în cursul veacurilor. Viforul năvălirilor a trecut, neamul ne-a rămas. Astăzi nu mai este vorba de o incursiune vijelioasă; ci de cotopirea sistematică a unei populațiuni dușmănoase și inasimilabile, care pe măsură ce progresează își făurește cu metodă fortificații inexpugnabile din puterea numărului, din comoara bogățiilor acaparate, din forța ocultă a scrisului, ridicându-se ca un implacabil adversar față de un popor blajin, prea puțin pregătit în luptă pentru existență, aflându-se în faza critică a consolidării sale ca neam și ca stat.

Aici stă pericolul de moarte al chestiunii jidovești, pe care partidele politice, din orbire ori din interese neschine, din frică ori din neprevădere, nu o apreciază la lumina sinistră a faptelor și a suferinței crescândă, ce îndură poporul nostru.

Din fapte incontestabile și din realitatea durerii, impusă ca un jug neamului românesc prin stăpânirea de fapt a Jidanilor; din amarul suferinții, dusă până la ultima margine a răbdării, își trage dreptatea ei, nebiruită ca lumina adevărului, își trage toată puterea ei mântuitoare în viitor mișcarea naționalistă și creștină, captată prin organizația

noastră.

Partidele politice ne pot prizoni, prin deslănțuirea oarbă a abuzului de putere; cei loviți în interesele lor meschine ne pot bârbi sau își pot încleșta gura în tăcere, spre a nu ne răspândi numele, rostindu-l; intriganții, ambițiosii ori ariviștii desamăgiți pot încerca să ne zădărnicească înaintarea; toate străduințele vor rămâne sterpe. Noi vom pași cu hotărâre mai departe pe calea ce ne-am croit, pentru că impulsul adânc al simțului național, luminat de dreapta judecată a populației românești, ne cere, ne pretinde, ne poruncește să-i ducem glasul suferinții crescândă, prin apăsarea jidovească, acolo unde mai curând sau mai târziu se vor găsi suflete curate, cari să-l asculte.

De aceea, criza care atinge astăzi Liga Apărării Naționale Creștine nu-i poate sgudivi temelie, ci este numai de suprafață, aducând înți'un viitor apropiat lămurirea situației prin faptul că se elimină de la sine aceia, cari s'au îndepărtat de curentul sănătos al maselor populare, când, asumându-și puteri ce nu li se cuvin, au călcat în picioare statutele, fixate în „Căluza bunilor Români“.

Respectând statutele organizația noastră, numită Liga Statutară, păsește în alegeri cu semnul ei propriu:

coprins în tabloul semnelor din Monitorul oficial No. 86 din 1926, fiind însuflită de credința că alegătorii, buni Români și conștienți de gravitatea pericolului jidovesc, îi vor da tot sprijinul.

În lupta ce ducem, este firesc ca frontul nostru să se întărească și cu ajutorul minorităților creștine, pentru că sub cupola măreață a României întregite, mamă bună față de toți cetățenii loiali, nimic fundamental nu ne desparte. Împărtășindu-ne din același regim juridic și politic, ținim cu toții către același ideal de realizare a moralei creștine, pe care

Iudaismul caută să o nimicească prin ori-ce mijloace.

După trista experiență, făcută de partidele politice aservite intereselor jidovești, având ca ultimă dovadă recentă și cartelul electoral al guvernului liberal cu Uniunea Evreilor Români, toată suflarea românească precum și minoritățile creștine au datoriat, izvorâtă din interesul lor bine priceput, să ajute *Liga Statutară* în alegeri.

In fața istoriei

Savantul și marele isteric — greșeală de tipar — N. Iorga, n'a fost totdeauna în serviciul băncii Marmorosch Blank; numai de câți-va ani încoace, dl Iorga primește tan-tieme grase și subvenții dela acea bancă; numai de prin 1918, cărțile lui sunt tipărite și răspândite cu banii lui Aristide Blank, iar fiul lui numai de câți-va ani primește bursă în străinătate dela această bancă.

Așa a spus-o cel puțin, Aristide Blank, când dl N. Iorga n'a vrut să se supună cererei acestuia, de-a intra în partidul țărănesc... pentru a fi alături de Stere și Lupu.

Nu, N. Iorga n'a fost același om acum 20 de ani. Pe atunci era fruntaș antisemit, candida alături cu d. Ion Zelea Codreanu, ținea discursuri antisemite la Cameră și în popor, scria articole antisemite și cronici cu „Evreii noștri“.

Cercetați colecția „Neamul-ui românesc“ din 1906—1910 și vă veți convinge.

Iată și aprecierile Jidanilor de atunci la adresa dlui N. Iorga:

„Cronica Izraelită“ la 1910, scria: „Să discutăm, sau nu, cu d. N. Iorga? Cu un asemenea om nu se discută, fiindcă o discuție cu dînsul e pierdere de timp și este a se înșela pe sine însuși. Căci, ce temei poți pune pe cuvintele mincinosului?“

„Evident, nici unul. Mincinosul este șarlatan, iar șarlatanul nu este decât un mincinos.“

„Dl Iorga minte când afirmă că România e Stat înfăptuit prin sforțările numai ale rasei românești și are un caracter național incontestabil.“

„Minte d. N. Iorga, fiindcă România este o națiune, iar nu o rasă, și o națiune care cuprinde elemente cari nu sunt de rasă latină.“

„Gărgăunii unui zăpăcit și ai unui mincinos ca d. N. Iorga nu pot ținea loc de fapte; sunt închipuirii în

Cu cât fie-care cetățean creștin din România întregită va înțelege mai curând rostul înalt al acestei atitudini, cu atât mai mult va contribui la prosperitatea lui proprie și a statului român, care este ocrotitorul firesc al cetățenilor fideli.“

Ori-ce întârziere, ori-ce șovăire înseamnă a da pas Jidovimei să-și consolideze stăpânirea începută în țara bine-cuvântată dintre Nistru și Tisa.

I. C. Cătuneanu.

cel mai bun caz, dar minciună în orice caz“.

Acestea, erau aprecierile Jidanilor la adresa dlui Iorga până la tratatul dela Versailles, când dsa împreună cu Vaida ne-au aruncat în spate peste un milion de „cetățeni“ neasimilabili și veșnic primejdioși din punct de vedere național și social.

Dl Iorga înainte cu 20 de ani nici nu ținea discursuri ca cel de acum de la Târgu-Murăș prin care să atace studențimea creștină, răsbunându-se că l-a părăsit.

Nu, pentru că pentru d. Iorga, acum acum 20 de ani, studențimea era sufletul curat al unei națiuni și-i plăceau manifestațiunile une-ori chiar și duse la extrem, pentru că sufletul dsale era la fel cu al întregii studenții.

Astăzi însă, d. Iorga prins în cursa jidovească, scuipă pe întreagă activitatea dsale antisemită de acum 20 de ani. Căci, iată ce spunea d. Iorga în cuvântarea ținută la Cameră cu privire la legea cărciumelor în ziua de 18 Februarie 1908:

„Dacă m'am hotărât să spun câteva cuvinte cu privire la legea aceasta, care este o lege ce cuprinde multe părți bune, dar în care aș dori alte părți bune, ce nu și-au găsit locul într'însa, aceasta este pentru că îmi am și eu clienții mei. Am pe cărciumarii evrei din Moldova, pe cari doresc din toată inima să-i descarc de sarcina obositoare și chiar periculoasă, uneori pentru dînsii, totdeauna pentru ceilalți, — de-a mai desface băuturi otrăvite, fie în apropierea orașelor, fie chiar în orașe“.

Ceva mai la vale, în aceeași vorbire, continuă astfel: „... nu numai nenorociții aceia de mahalagii din orașele Moldovei se sting, ei cari sunt în adevăr alcoolizați din cauza frecventării asidue a cărciumelor Jidanilor, dar, în același timp, sâteanul din Moldova nu bea în sat, cât la cărciumele din târg“.

„Dle ministru, dvoastră nu ați opriț prin legea aceasta pe Evrei de a ținea cărciumi în orașe, pe Evreii speculanți cari nu pot face altceva decât să speculeze și cari, orice ați prevedea în lege, vor vinde tot rachiuul cel vechiu și, când veți trimite pe agenții de poliție să încheie procesul verbal de contravenție, se va încheia ușor... alianța între agentul de poliție, fie el și de moda cea nouă — și Evreu“...

„...orice ați prevedea — continuă d. Iorga — atât timp cât Evreul va fi lăsat să ție cărciumă, o va ținea ca în Galifiția, o va ținea ca în Rusia, o va ținea ca în Maramurăș și o va ținea în așa fel, încât va prăpădi pe om“.

„...rachiuul Evreului este așa potrivit, încât să trântescă pe om la pământ, să-i distrugă orice simț și el să cadă ca o materie moartă în mâna exploataătorului“. (Aplauze)

„Și este o adevărată nenorocire că nu putem întrebuița acest moment ca să curățim orașele Moldovei de cărciumarii evrei“. (Aplauze prelungite)

„Și cred că a venit timpul să ne emancipăm de controlul și frica Europei. Eu cred că a venit timpul să facem aici la noi politica noastră națională, să întrebuițăm în viața noastră națională numai elementele naționale și să îndepărtăm pe străinul nefolositor, iar cu atât mai mult pe străinul pierzător, pe străinul ucigător, și pervertitor al neamului nostru“.

„...în formă de lege dreaptă și înțeleaptă și bineintemeiată pe motive de necesitate a vieții noastre proprii, pe pământul acesta al nostru, noi puteam să facem acum curățirea de otrăvitori a orașelor din Moldova și nu am făcut-o“.

„Aceasta este părerea mea de rău față de legea de față“.

Cuvântarea de mai sus o găsim tipărită în fruntea „Neamului Românesc“ cu data de 22 Februarie 1908. Tot ce d. Iorga a spus atunci, noi avem și azi în programul nostru.

Mergem mai departe și găsim tot în „Neamul Românesc“, o lună mai târziu, la 26 Martie 1908 articolul: „Moravuri talmudice“: „Adevărul și naționalismul“. Iată ce ne spune dl. Neculai Iorga în acest articol:

„...oricât le-ar plăcea, adecă ar avea interes să se zică Englezi, Francezi, Germani, Români, — Evreii de pretutindeni au înainte de toate un fond național comun, rezultat din că-

teva mii de ani ai vieții lor istorice“.

„Evreii noștri „inteligenti“ și „superiori“, oricât ar vorbi de asimilare, oricât și-ar schimba numele și ar părăsi portul lor galițian, oricât ar face cădășie cu tineretul nostru, cu lumea noastră politică, cu societatea care petrece, sunt, înainte de toate, exemplare din neamul lor, — neam cotropitor, dar viclean, brutal în scopurile lui, dar cameleon în culori și mlădios în forme, neam consecvent față de interesele sale, dar cu totul inconsecvent față de sentimentele pe care le afișează, față de ideile pe care se face ale aproba, față de curentele și persoanele pe care se încumetă a le judeca“.

„Te-ai revolta dacă nu ți-ai da seama că ei trebuie să fie astfel. Prin ei a vorbit și vorbește sufletul lor național, de care Evreii pot scăpa, numai fiind personalități superioare și nu Făgurești de duzină or Brănișteni de cei cu toptanul“.

În „Neamul Românesc“ din 9 August 1909, sub titlul „In chestia evreiască“, d. N. Iorga scrie următoarele rânduri: „... e bine cunoscut că un mare număr de Evrei au mijloacele și dibăcia de a se sustrage față de agenții statisticei“.

„Arendașii evrei au provocat ori ba turburările agrare din 1907? Fără îndoială. Stoaerile lor sunt cunoscute tuturor: ei sunt exploatare cari merg până la asasinarea șerbilor lor, ce nu sunt în stare să se apere.

La „Flămânzi. moșie arendată și flămânzită de Juster și Fischer, cari instigau în acelaș timp, pentru a se îndepărta unii pe alții, au izbucnit revoltele. Ele se îndreptau împotriva exploatare rurale, practicate cu cel mai mare cinism de arendașii evrei, și nu împotriva Evreilor ca rasă ori religie“.

La 16 August acelaș an, sub titlul „Cazul dela Folticeni“, d. Iorga scria că un ofițer român a fost „înconjurat de o haită de Jidani furioși, având în frunte un arendaș cu rândușul lui, și a fost pus în primejdie de moarte“. Dacă nu se aflau pe aproape câțiva soldați cari să îmblătească pe revoltați, am fi văzut și această rușine: un ofițer de stat-major bătut și schingiuit de Evrei în România“.

„Aceasta s'a întâmplat în Folticeni. Ce e acest oraș, poate nu știți îndeaș. E o cetățuie jidovească în marginea Bucovinei, răzimându-se în trufia sa pe puterea Evreilor cari

țin încătușată acea biată provincie românească.

La bariere se ridică arcuiri de lemn în chip de poartă de cetate, ele au fost făcute cu banii comunității evreiești, potrivit cu prescripțiile religioase și naționale care prevăd că neamul ales să locuiască în cetăți întărite“.

Articolul se termină cu următoarele: „...sânge va curge în orașele năpădite de o jidovime care nu mai ține în seamă nimic și ne insultă cinic neam, religie și oaste. Și vinovații pentru aceste grozăvii nu vor fi antisemiții, ci acei indiferenți ori cumpărați, cari îngăduie orice elementului cotropitor, ducând răbdarea elementului singur îndreptățit la viață națională până la cele din urmă margini“.

Jos semnat N. Iorga.

În acelaș număr, la cronici cari sunt tot ale dlui Iorga, spune: „La Mihăileni, bal jidovesc pentru a se cumpăra mobilier poliției.“

Mai mare rușine se poate?“

În nrul din 4 Septembrie acelaș an al „Neamului Românesc“, găsim iarăș un articol semnat de d. N. Iorga, sub titlul „Bibliotecii populare evreiești“, în care spune: „Ajunserăm și aici: în câteva orașe din Moldova Evreii au biblioteci pentru popor, și noi nu. E ca și cu băile: le fac Evreii fiindcă așa le cere legea, și, oameni buni, ei ne îngăduie și pe noi să ni spălăm pielea spurcată acolo unde se spală binecuvân-

tata lor piele“.

În revista „Pentru Popor“ condusă de d. N. Iorga, în 6 Ianuar 1910, găsim cu caracter groase, următoarele: „Ce să nu faceți“.

Să nu cetiți gazeta „Adevărul“ și „Dimineața“ pe care le scriu cu vorbă dulce, ca să vă înșele, Jidanii, cari vă mânăncă și ar vrea să vă mânănce și mai mult.

Și acum să vedem ce învățători dă d. Iorga poporului, în aceeaș revistă din 9 Iunie 1910.

Iată ce spune: „Unde veți vedea un crainic de ăștia de-ai tachistilor (cari au țară de împărțit cu Jidanii, vezi „Foaia Oltului“ 19 Ian. 1911) sau cum își zic ei, conservatori democrați, să-l duceți frumos până la casa Jidanului din sat, dacă v'a fericit Dzeu cu vre-unul, și să-l lăsați acolo, întorcându-i frumos spatele ca unui înșelător; iar, dacă nu e nici un Jidan, atunci să-i arătați unde se mântue satul din partea cealaltă și să-i spuneți că munca Dvoastră abia vă ține pe dvoastră și că und au mâncat atâtea omizi sătule până acuma, nu mai e loc pentru altele flămânde.

Jos, semnat N. Iorga, deputat.

Acesta este d. Neculai Iorga, sau mai precis, acesta a fost.

Noi ne abținem dela orice comentariu, ne-am făcut o datorie de conștiință, și lăsăm să judece fiecare Român această schimbare la față, suflet și cap. Ion Delapiana.

Bucovina căzută pradă jidanilor

Ce am fost, ce suntem și ce vom fi?

Dela început am fost noi stăpânii exclusivi ai acestei țări, pe care ne-a dat-o soarta, căci dacă aruncăm privirile în urmă câteva decenii, vedem icoana Bucovinei încoronată cu flori, vedem cum moșii și strămoșii noștrii au păstrat cu sfințenie tot ce a avut neamul românesc mai scump și mai bun în acest colț de rai. Vedem pământul strămoșesc pe care părinții și moșii noștri de mii de ani au trăit, pe care l'au muncit cu brațele lor, l'au iubit cu sufletul lor, l'au apărut cu sângele lor, și și-au luat apoi rămas bun dela dânsul, așa pre cum și noi ne vom lua; au privit duios lumina soarelui și frumuseța neasămănată a cerului, în fine vedem în icoana trecutului, verdictul strămoșesc care zice:

„Vă lăsăm vouă vesela grădină care cu multă suferință și vitejie am apărut-o. Fiți vrednici și viteji,

căci mulți străini vor veni peste voi ca să vă fure toate isoarele de bogăție să vă pună jugul pe umeri și să vă facă robi, să vă dărâme altarele credinței voastre, să vă pângărească credința și să-și bată joc de oasele moșilor și strămoșilor voștri. Muriți mai bine cu cinste, până la cel din urmă, decât să trăiți în rușinea robiei.

Acesta a fost verdictul citit de 40 generații de români, cari au trăit pe aceste plaiuri, ale căror trupuri zac azi sub glia sfântă a pământului nostru.

Ce suntem: Icoana Bucovinei de astăzi este îngrozitoare, deoarece jidanii ajutați de românii jidoviți, au acaparat toate isoarele de bogăție și câștig, iar românul sărăcește și ajunge iobag batjocorit al străinului. Banul jidovesc închide toate ușile, în zadar bate românul la ușă, căci nu i-se face dreptate, dreptatea este în mâinile capitaliștilor jidani,

ei o împart aceloră căroră le convine, slugilor lor credincioase. *Jidanii*, ajutați de românii jidoviți, au pus mâna lor murdară pe întreaga avere a fondului bisericesc ort. rom. și exploatează o foarte mare întindere de păduri pe prețuri de răs, astfel căzând pradă averea bisericească din această regiune în mâinile cămătarilor Anchauch, etc.

Jidanii din Bucovina în frunte cu Anchauch dispun și asupra funcționarilor statului, îi mută dela un post la altul când și cum vor ei; avem exemplu cazul meu: Eram la Cârli-baba funcționar la finanțe, jidanilor nu le-a plăcut, pentrucă aplicam legea, au intervenit, și numai decât am fost mutat în timp de 6 luni, de 6 ori; în timpul din urmă eram mutat la Plasa Moldovița unde urmam să iau în primire postul de perceptor, dar când a simțit jidanul Anchauch de aceasta, a alarmat o ceată de „Goimi“ în frunte cu Ioan Hurjui, perceptor la comuna Vama, care ca fost ofițer în armata austro-ungară și nu s'a jenat să deschidă luptă în contra unui român, montând o intrigă infamă în potriua mea, înșelând buna credință a d-lui Administrator financiar, care a revocat două ordine date pentru instalarea mea în postul de perceptor, satisfăcând astfel poftele jidanilor hrăpăreți, cari au mari întreprinderi de cherestea pe Valea-Moldoviței și în căror serviciu s'a angajat dl Hurjui și a făcut traduceri din Morgen-Blatt, cât și alte servicii cari degradează vaza de român. Dar nu numai eu am fost mutat la intervenția jidanilor, ci mai mulți funcționari români din alte servicii, cari își manifestau sentimentul lor de dragoste față de neam și țară. *Funcționarii jidani din Bucovina sunt la posturi înalte, sunt avansați și sunt foarte bine văzuți*, indiferent dacă merită sau nu, pentrucă unii Români, capi ai instituțiilor, se lasă amețiți de acest neam perfid, disprețuindu-și neamul lor și iubind pe această satană răutăcioasă și periculoasă neamului românesc.

Românii din Bucovina am ajuns în așa hal încât ne plângem de mila noastră, și suntem blăstâmați de înaintașii noștri cari ne privesc din ceruri, pentrucă am călcat în picioare verdictul sfânt lăsat dela moși-strămoși, lăsând ca vesela noastră grădină să cadă pradă, celui mai înverșunat dușman al neamului nostru, al creștinilor, iar noi *nepăsători trăim cu jugul pe grumazi, cu lanțurile pe mâni și cu ru-*

șinea în suflet, pentrucă n'am știut să murim mai de mult, că n'am știut să-ne apărăm. **Ce vom fi:** Foarte ușor de răspuns, acea ce a spus poetul Vasile Conta: „Noi dacă nu vom lupta împotriva elementului jidovesc, vom peri ca națiune“.

Acum suntem pe pragul prăpastiei, jidanii sunt o pacoste pe capul nostru și o mare primejdie pentru poporul român, dacă noi românii nu ne vom strânge rândurile, dacă nu vom colabora cu toții la fabricarea armei cu care trebuie să ne apărăm și care este *Unirea*, pentru rezolvarea problemei jidovești, în fine dacă nu vom răspunde într'un singur glas la alarma pentru solidarizarea și apărarea de primejdie, vom peri cum a spus filosoful și ne vor blăstâma copiii în urmă. Să ne întrebăm ce-ar zice Ștefan cel Mare care zace sub glia rece, dacă s'ar scula și ar vedea ce se petrece în jurul lui? Ce-ar zice când ar vedea că *lângă mormântul lui*

dela Putna jidanul Fischer și-a clădit o vilă pe care a scris „Cuibul meu“? Ce-ar zice când ar merge la Suceava și ar vedea că în jurul ruinelor cetății lui se află sentinele cu perciuni, și în jurul Sfetei Mânăstiri unde se află moaștele Sftului Ioan, sunt temple jidovești? In fine ce-ar zice când ar vedea în ce mână a ajuns toate averile neamului românesc?

N'ar sta pe gânduri cum stăm noi astăzi, ci ar suna din goarnă alarma (adunarea arcașilor) și cum a învins în multe războaie, ar învinge și în acest război cu Jidanii, scăpându-ne astfel țara de această lepră Jidovească.

Dar oare să așteptăm noi până ce va învia un mort să ne scape de Jidani? Nu, eu cred că datoria de români este, respectarea verdictului strămoșesc.

„Deci, fiind ora 12, Români! La datorie!“

Serghe Florescu,
din Vatra-Dornei

Liberalii roșii

Ani după ani se scurg pe crugul vremii și dnl Brătianu plin de curaj politic ca și adâncul mării de corăbii, tace și face...

Cugetarea politică a dlui Iuliu Maniu, democrația largă și țărănească a lui Mihalache și experiența de general bătrân a lui Averescu se anemiează tot mai mult sub aspra presiunea călcăiului brătienist. Chiar și dnl Iorga se vede silit ca dela o activitate politică să bată mereu în retragere spre una culturală. Așa încât este foarte explicabil faptul că azi liberalii apar în ochii tuturor roșii ca și imaginile acelor inchizitori ce odinioară reușiseră să înfățișeze câteva decenii iadul pe pământ.

Țara care se legănase câteva momente în iluzia unor alegeri libere va avea parte de unele liberale. Și fără să anticipăm cu obicinuința unui cârcotaș de meserie, asupra viitorului, privim cu neliniște cum se proiectează pe marginea orizontului, *liberalii roșii*.

Un îndrăzneț definisă odinioară istoriei Romei în două cuvinte; patricieni și plebei. Analogia scoate clar în evidență aceeași situație a istoria noastre actuale care s'ar putea defini, liberali și „restul“.

Deaceea pentru noi cari nu ne ținem nici de liberali nici de „rest“ situația este aceea a unui spectator

care-și vede arzând casa. Căci în mod inevitabil ciocnirea dintre un interes și un drept va duce totdeauna la un conflict.

Petre Eremitul și baronul Walter von Habenix după spusele cronicei avură în prima lor cruciadă drept conducător un găscan. Național-țărăniștii în dureroasa farsă ce li s'a jucat mai zilele trecute, cuvântul de onoare al dlui Barbu Sirbey.

Poate o să vă pară bizară comparația dar asemănarea nu este greu de aflat între ambele „pățanii“. Atât rămâne doar în controversă dacă gănsacul lui Habenix avea ceva din B. Sirbey, sau fostul premier este o găscă? Chemăriștii să decidă.

Farsa ar fi putut să rămână chiar celebră în istoria politică a țării dacă nu s'ar atașa în jurul ei consecințe ce lasă de gândit tuturor. Stima se uzează cu și amorul. Din fiul tatălui său dnl I. C. Brătianu începe să devină un coșmar pentru un număr de oameni în permanentă creștere. Venirea la putere din nou a liberalilor nu a produs decât iritație și surprize dușmănoase. Din nici o parte trucul liberal nu primește nici măcar un reflex de semn de aprobare. Un guvern nu își capătă îndreptățirea decât din principiile supreme ale legalității, împrejurare ce nici când nu a ținut să facă apanajul guvernărilor liberale.

Cum însă situația de acum se prezintă cu șanse duble, partidul liberal este pus mai mult ca oricând în fața unei încerte perspective. Ori în perspectivă liniile la părere scurte, sunt totdeauna cele mai lungi.

Di Brătianu când a declarat înainte de căderea lui Știrbey că vrea să i-a puterea a mai pierdut odată ocazia de a tăcea.

Croniciarul de mâine nu este exclus să nu poată înregistra pe o filă galbenă o nouă ceată infuriată care cere capul lui Moțoc.

*

Pentru noi odată cu revenirea liberalilor, revie durerosul calvar al comunelor de moți lipsite de putința de a trăi, scandaloasele afaçeri cu traverse, și cu turme de oameni exportați în Brazilia. Inceputul se prezintă peste așteptări.

Partidul liberal a reușit să încheie pact cu uniunea evreilor români candidând pe Filderman în jud. Ilfov, iar pe Horia Carp scribul nerușinat dela „Curierul Israelit“ în Bălți. În Bucovina mării patrioți — căci după

Vintilă Financiaru a fi om de omenie și patriot, înseamnă a fi liberal au pus lui Stranchev și Weisselberger, iar în Ardeal pe a lui Iakoby. Și pe deasupra tuturor acestor lucruri plutește sfidătoare nerușinarea condotieră a bancherilor Berkovits, ocrotită de autoritatea liberală.

— Șarpele omoară, floarea lotusului, dă nebunie după cum liberalii reped mereu dușuri pe capul bieței țări. Impart dreptate căci diavolul când vrea să-si rădă de oameni face pe hoț judecător.

Poporul docil și răbdător suferă arareori scrâșnind din dinți, iar conducătorii de partide se neurastenizează în declamări sterile în fața intransigenței liberale.

Tancrezii sunt stăpâni la uger, liberă fraudă, liber pașaportul. Și nimeni nu aude cum strigătul neputinței crește mereu și nimeni nu își dă seama că acesta este cel mai groasnic semnal de primejdie.

„Călcâiul moșicului se apropie tot mai mult de piciorul boerului și încurând îl va călca pe bătătură.

Cr. Ureche.

Ce ne mai rămâne de făcut?

Intreaga presă românească s'a ocupat la timpul său cu cazul învățătorului din Telenești care a fost maltratată de jidani în mod îngrozitor pentru simplul motiv că e român. Din județele Maramureș, ne vin știri tot mai dese că intelectuali români sunt maltratați. În aceste cazuri ca și în multe altele, autoritățile Statului s'au mulțumit să încheie „cuvintele procese verbale“ urmând ca sancțiunile să se aplice după tipicul zilelor înșirate în calendarele grecești.

În administrația publică din Ardeal minoritățile și în special unele consilii comunale, compuse în majoritate din acestea, își fac de cap, bine înțeles fără să fie stânjenite de acei cărora le revine datoria să înfrâneze poftele cari depășesc normele admise de legile Statului nostru excesiv de tolerant. Și fiind că pofța vine mâncând, am avut prilejul să vedem mai mulți profesori din comisia de examinare pentru bacalaureat din Cernăuți bătuți pe străzi, ziua 'namiaza mare de către elemente minoritare, cărora nu le-a convenit să fie examinate de către iluștri profesori români. Și de data aceasta s'au încheiat „cuvintele procese verbale“.

Faptele astfel expuse, s'ar părea de necrezut sau în cel mai bun caz

exagerate; în realitate ele corespund perfect adevărului. *Bunăoară prin Maramureș un creștin nu poate să treacă fără ca să nu se expună la hărțuială cu hoimanatele jidovești, încurajate în mare măsură de aceleași procese verbale.*

Mai mult chiar. Legea repaosului duminical pentru noi creștinii de două ori lege; lege D-zească și lege consacrată printr'o întocmire constituțională, tot de către jidani este călcată în adins pentru a bațjocori elementul creștin și prin el elementul român. Exemple în com. Negri-lești jidanul Doppelt și în Reteag jidanul Matias.

Jidani în zile de Duminică își desfac mărfurile în văzul și cu toleranța păcătoasă a autorităților.

Acelaș caz și cu ordinele private la minorități. S'a impus funcționarilor minoritari după o păsuială de 7 ani de zile să-și însușească limba oficială pe care exclusiv o pot întrebuința în oficiul Statului. Instituțiile cu personal numeros au așizat tablete cu inscripția „Se va vorbi numai românește“ pentruca funcționarii unguri când întâmplător ai vre un lucru cu ei să te întâmpine cu răspunsul în limba maghiară.

Poftiți la gara Cluj, biroul de preluare a mărfurilor pentru mare

iteală. Un magaziner face pe șeful și în plus fără știrea și încuviințarea dlui director regional dr Hossu încasează în mod abuziv pe particulari de câte 20 Lei sub pretextul completării foilor de transport. Și mai are nasul să vorbească numai ungurește. Cazul nu e izolat; dintr'o nenorocită concepție a minorităților în întreg cuprinsul Ardealului în oficiile publice se vorbește paralel cu limba română și cea maghiară; bineînțeles ultima fără nici'o justificare. *Faptul în sine denotă o totală lipsă a controlului din partea celor obligați să aplice legile și regulamentele Statului.*

Insemnăm aceste constatări arhicunoscute cu o îndreptățită revoltă. Deoparte jidanii atacă și maltratează românii, dealtăparte autoritățile se mulțumesc să drezeze procese verbale devenite cu totul inutile.

Și când vedem că asemenea cazuri se repetă zilnic și când mai vedem că nu se iau măsuri serioase de îndreptare, întru-câtva lăsând să se creadă în complicitatea autorităților, suntem în drept să ne punem întrebarea: ce ne mai rămâne de făcut? Ce-ar trebui să facem ca jidanii să nu maltrateze pe români și ce-ar trebui să facem ca în oficiile publice să se vorbească românește? Sunt două lucruri imperios necesare pentru consolidarea situației Statului injghebat cu cunoscutele jertfe.

Cei cari ne-am adunat în jurul steagului *Ligii Apărării Naționale Creștine* răspundem hotărât că întărind-ne rândurile cu acei setoși a vedea patria înflorind și luptând înainte vom atinge ținta finală. Suntem convinși că răbdarea nu ne-a părăsit și încrezătorii în izbândă ne vom continua munca începută. Cu cât lupta va fi mai grea, cu atât acțiunea va fi mai temeinică iar când programul nostru va fi lichidat rezultatul va avea imprimat caracterul durabilității.

At. Motogna.

Români,

Votați pe candidații

L. A. N. C. statutare

cu semnul dacă vreți rezolvirea problemei jidovești în țara românească.

Liberalii și Jidanii

Reproducem mai jos din ziarul *Viitorul*, din 26 Iunie 1927, următorul apel al Uniunii Evreilor Români, prezidată de W. Filderman, prin care se consacră cartelul electoral și legăturile strânse între Jidani și partidul, care totuși se întitulează *național-liberal*.

Liberal, da, pentru-că în concepția lui exagerată despre liberalism a dăruit granițele patriei, strângând la sân pe toți veneticii semiți, cari pot fi *cetățeni constituționali* ai României, dar *Români nici o dată, în vecii vecilor, nu*. Istoria ne stă martură că nu s'au asimilat în nici o țară din lume. Când însă partidul liberal procedează astfel, nu mai are dreptul să-și zică *național*, pentru-că națiunea română nu se compune de cât din Români de baștină, putând cuprinde și acele elemente, cari au dovedit că s'au asimilat așa cum s'a întâmplat cu Armenii din Moldova și diferiții creștini așezați în cursul veacurilor printre noi, astăzi absorbiți fără urmă în corpul etnic al națiunii.

Așa dar, Dilor liberali nu vă mai împănăți cu titluri ce nu vi se cuvin, și vă rugăm a tolera, la umbra legalității pe care ați promis-o, să publicăm mai jos apelul menționat, care vă pune în adevărata lumină în fața opiniei publice. Iată cum sună proza lui Filderman:

„Reprezentanța „Uniunii Evreilor Români” aduce la cunoștința populațiunii evreești din întreaga țară următoarele:

„Având în vedere dorința din nou exprimată de M. S. Regele ca țara să fie guvernată în spirit de conciliere către toți aceia care locuiesc această țară și s'au legat de destinele ei;

„Insuflețiți de încrederea în împlinirea cuvântului M. S. Regelui de către partidul liberal chemat la conducerea țării ca să soluționeze grelele probleme, impuse de interesele superioare ale consolidării și propășirii Patriei;

„Ținând seamă și de faptul că partidul liberal i s'au alăturat pentru desăvârșirea operei de guvernământ, în aceste vremuri de hotărâtoare îndrumare și înfăptuire, și alte partide și grupuri democratice;

„Având în vedere că „Uniunea Evreilor Români” urmărește rezolvirea unor probleme printre cari cultul și școalele, că ele nu sunt potrivnice nici siguranței nici consolidării Statului, în țara al cărui pământ

l'au sfințit cu sângele bunicilor, părinților și copiilor noștri în trei crâncene războaie, că ele au găsit ecou la toate guvernele și diferite mesagii regale au și făgăduit rezolvirea lor;

„Având în vedere că partidul liberal a declarat că dezaprobă cu egală tărie orice agitație menită să provoace discordia între cetățenii țării, fără deosebire, a promis în mod constant că va rezolva în ca-

drul legilor și în deplin acord cu interesele supreme ale Statului problemele ce ne interesează;

„În baza mandatului dat prin unanimitate de către adunarea delegaților secțiunilor „Uniunii Evreilor Români”

„Reprezentanța „Uniunii Evreilor Români”.

„Decide:

„Întreaga populațiune evrească din tot cuprinsul țării este invitată să voteze în alegerile pentru cameră și senat pentru listele partidului liberal”.

Viața lui V. Conta și ce a făcut el pentru națiunea sa

Marele filosof și antisemit V. Conta, s'a născut după cum arată chiar el pe fila unui caet, din colecția de manuscrise, păstrate de Maria Bălașescu „la Cahul, în 15 Noembrie 1845, la răsăritul soarelui. Mama mi-a spus că era un frig grozav și că tata s'a bucurat că sunt băiat și nu fată. Am fost botezat în comuna Ghindăoani, unde fusese numit tata preot”.

În acest sat, vecin cu Humuleștii lui Creangă și-a petrecut Conta viața copilărească. Aceste locuri încântătoare din nordul Moldovei, au avut darul să fascineze mintea lui Conta, care în tovarășia altor copii de seama lui, colindau potecile și munții ce duceau la stână, împrietenindu-se cu ciobanii și ascultând poveștile lor. „Nu voi uita niciodată frumoasa mea copilărie care s'a scurs într-o fericire deplină în satul Ghindăoani” spunea V. Conta.

Școala primară a făcut-o la un dascăl. A urmat la „Academia Mihaileană” din Iași, iar după terminare a urmat în streinătate la Anvers-Belgia.

V. Conta a reușit să-și ia diploma de capacitate la institutul de comerț din Anvers, licența și doctoratul în drept la Bruxelles, în scurtul timp dela 1869—1872.

Pe cât i-a fost copilăria fericită, pe atât i-a fost restul vieții de trist și amar. Conta în viața s'a efemeră a luptat pentru deșteptarea poporului la „Conștiința Națională românească”, operă ce azi se efectuează de L. A. N. C. și înștițuțiile de cultură cu adepții ei.

Conta, deși nu era un temperament combativ și puteai discuta cu el în toate privințele, având un suflet conciliant; când ajungea la chestiuni

despre Jidani, nu-l mai cunoșteai, din blând, și bun devenea rău, iar glasul lui dulce și plăcut lua accente aspre și violente.

Conta, a dat strigătul de alarmă și a cerut să se ia măsuri contra jidanilor, care caută pe toate domeniile Statului nostru să se infiltreze mai adânc și la urmă când se vor simți stăpâni pe destinele Patriei noastre să ne sugrume. Iată-l pe Conta de la vorbă la fapte. Prin energia și puterea sa herculiană a apărut drepturile sfinte al acestui neam, când prin tratatul din Berlin, ni-se impuse ca să acordăm în masă Jidanilor drepturi politice, o lovitură dureroasă pentru noi, din punct de vedere social. Pe când guvernării din acel timp se pregăteau ca să îndeplinească hotărârea celor din Berlin, o sentinelă sta, care privea asupra morții ce se pregătea poporului român. Acea sentinelă era Conta. Antisemit înverșunat, se hotărăște a face o grupare politică cu scopul de a combate ideile revizioniste cu privire la art. 7 din Const., putând astfel să între în parlament ca ales al poporului din ținutul Iașilor.

Cu mari greutate a reușit. Conta, deși bolnav de cea mai periculoasă boală, care seceră atâtea vieți în floarea iasă din casă cu tot răul ce și-l pricinuia și prin faimoasele sale discursuri arată așa de bine pericolul jidănesc din punct de vedere național, arătând foarte clar chestiunea evrească. Opinia publică era cu el, și curentul antisemit era în plină creștere.

La sfârșitul alegerilor Conta este alesul Iașilor. Prin o voință puternică în lupta electorală, iasă triumfător. Nu că avea dorința de a se

mândri ca să fie în parlament. El mergea pentru neamul său să-i apere interesele, existența sa ca națiune și pentru a opri pe cei de la cârmă să săvârșească, la finele sec. XIX, o crimă națională în România mică.

Acum Conta ales, deveni pentru Jidani, dușmanul de moarte. Cum să scape de el se întrebau hahamii? Au găsit cheia. Evrica! Să-l ademenească cu arginții lui Iuda Iscarioteanul. O delegație compusă din frunțașii perciunașilor se duc cu pungile de galbeni, 70,000 (șapte zeci de mii) ca astfel Conta să închidă ochii și să nu zică nimic contra revizuirii art. 7.

Crezând corupătorii că vor isbuti să ademenească pe Conta cu ghișeful lor, ei nu-și dădeau seama cu ce tărie de caracter aveau de a face.

Marele Român și patriot Conta, refuză însă oferta cu idignare.

Iată-l pe Conta în adunarea deputaților, rostind faimosul discurs în zilele de 4 și 5 Sept. 1879, „Chestia Evreiască“, aplaudat de întreaga adunare. Conta spune că art. 7 din const. așa cum este redactat este pentru onoarea Națiunii Române, conform și cu știința și cu ideile veacului nostru. Apoi arată că un stat ca să poată ex sta și prospera, trebuie ca cetățenii acelu stat să fie din aceeași rasă, din acelaș sânge. Căci numai acel stat e unitar ai cărui indivizi sunt zămislîți din aceeaș rasă, sunt de aceeaș sânge, au aceeași idei, sentimente și idealuri, așa că la vreme de nevoie, la ocaziuni mari inima tuturor va bate în acelaș fel, mintea tuturor va adopta aceeași opinie. Chiar știința cere ca cea dintâi condițiune pentru existența unui stat, este ca poporul să fie din aceeași rasă. În înfăptuirea marelui Ideal național de liberarea fraților de peste Carpați, Jidanii crescuți, hrăniți din pământul nostru, nu s'au arătat diametral opus, cu tendințele noastre? Da! Fiii României, muriau în luptele cele mai înverșunate pentru cauza noastră, iar Jidănimea era în serviciul adversarilor ca spioni, sau dosiți, pentru a fi înafară de orice pericol.

La 1879, cereau drepturi deopotrivă cu băstinașii pe motiv, că au luat parte la războiul pentru neatărnare. Câți jidovi și-au dat sufletul pentru Patria României? Nici unul. Mi se pare vreo 3—4 dispăruți.

Urmărind mai departe discursul său ne arată că pentru ca străinii să fie admiși la împ. oprietărire, și

la cetățenia unui stat, trebuie ca acei străini să se contopească în națiunea dominantă, cu alte cuvinte, să se amestice cu totul așa în cât la urma urmei să rămână în stat tot unul și acelaș popor.

Jidanii însă au dovedit în cursul veacurilor că sunt inasimilabili, nu s'au pierdut nici printre celelalte popoare mai tari și nu se vor pierde nici printre noi. Deci, nu este permis legiuitorului român, să nu fie seama de acest fapt.

Legiuitorul de la 1866 a lucrat și prudent și rațional când a oprit pe jidani de la împământenire. Iar legiuitorii de la 1879, în frunte cu Conta, Eminescu etc. iarăși au fost la înălțimea chemării lor.

Numai cei de azi au dat cu mâinele pe spuză și n'au simțit că s'au ars. Dacă Conta ar apărea să vadă cum cauza sa apărată cu atâta energie și abnegație se găsește dată înlături ca nefolositoare, ar răsuna, desigur alte discursuri fulgerătoare, nu împotriva jidanilor, ci împotriva jidoviților.

Dacă ar vedea halul în care am ajuns după 50 de ani s'ar cutremura de groază și nu căuta să intre mai adânc în fundul pământului ca să nu mai vadă și nici să nu mai simtă durerea poporului de sub călcâile jidovești.

Așa am fost noi ursiți, ca aproape dela nașterea noastră să fim călcați de popoarele năvălitoare, să ne jefuiască și să ne distrugă. Dar încordându-ne puterile i-am alungat, ei au trecut, noi am rămas. S'au dus Hunii, Goții, Avarii, Bulgarii, Ungurii. Au venit Turcii. Prin spada lui Ștefan cel Mare și sfânt, a lui Tepeș Vodă, Mihai ghaurul dela Călugăreni, ne-am curățit țara și de aceste lifte. Au venit Grecii din Fanar, dar olteanul Tudor le-a arătat și lor drumul. Iată-ne după puțină liniște, năpădiți, sufocați, de alți nepoști musafiri, care sunt mult mai periculoși ca toți năvălitori. Oare pentru dlor să nu avem un leac ca să ne vindecăm? Da! Puțină încordare, fraților, și cum ne-am debarasat de toți, cred că prin voința Domnului ne vom descotorosi și de această plagă.

Pe cine am strâns noi la pieptul nostru? Pe rebegeții din Galiția și din toate țările de unde au fost alungați, ca astăzi când s'au desghețat să ne muște. Cui am dat drepturi? Acelor care în totdeauna au speranța de a dobândi acel Ierusalim și acea Palestina închipuită și care își zic „la revedere în anul vi-

itor la Ierusalim“, când ies din Sinagogă.

Acelor care pretutindenea pe unde au trecut au ruinat, au corupt nimicind popoarele creștine prin alcoolism și depravare.

În Egipt, în Babilonia, în imperiul Roman și în zilele noastre în fostul imperiu țarist în Austro-Ungaria și Germania. Aceleaș fapte se repetă.

Pretutindeni însă ei au fost măcelăriți.

Noi astăzi când vedem că se pregătesc pentru a ne înmormânta stăm și ne uităm la ei, și nu numai că nu atacăm, dar nici măcar nu ne apărăm.

E timpul ca fiecare român să-și zică:

„Voiu prinde arma și în luptă
Cu foc arzând'm'oi avânta
Și voi lupta sub steagul țarei
Sub tricolor cu „Svastica“
(Aurel Dobrovici)

Poate că li s'au dat atâtea drepturi, crezând acei ce le-au acordat că se vor adapta mediului, se vor asimila cu băstinașii. Niciodată! Marele împărat Napoleon I. a voit să încerce a asimila pe jidani, adunând 70 de rabini, pentru a face schimbări în talmud. Aceștia au promis că se vor căsători, însă nici azi nu intră în relații de căsătorie cu familiile de Francezi.

Astfel că Franța a fost momită și pe rând toate țările din Europa.

Jidanii de azi visează o Palestină pe care și-au pus în gând s-o întemeieze în hotarele Daciei în're Tisa Nistru, Dunăre și M.-Neagră.

Urlă zilnic că sunt, persecutați și totuși năvălesc din toate colțurile lumii.

Disponând de drepturi politice, numărul lor mărindu-se, vor ajunge să ocupe pozițiunile cele mai înalte, fundațiunile publice cele mai mari și să puie mâna pe puterea legislativă, în cât la un timp țara să devină jidovească. Palestina Mare.

Avem însă o nădejde că L. A. N. C., va veghea și va duce lupta împotriva acestor vagabonzi împiedcând realizarea planurilor lor criminale.

Să ne trăiască „L. A. N. C.“ cu deviza „Christos, Regele, Națiunea“.

Ioan V. Mihaiu,
dir. învățător, (Gherdana-Tecuci)

De ce nu se dezvoltă comunele rurale și nu se aplică legile, între Carpați și Tisa

Multe comune românești stau între hotarele lor nemișcate, de par'că dorm somnul cel vecinic, nu dau nici un semn de viață. Nu încearcă să facă nimic, rămân tot în ogașul cel vechiu. Nu'și trimit copiii să îmbrățișeze meseriile și comerțul, nu-i trimit să urmeze școli mai înalte; cu toate că sunt mulți cu stare materială bună. Par'că nu văd cu ochii ce se petrece în jurul lor, cum alte neamuri și mai ales Jidani înaintează cu pași uriași spre dezvoltare și cultură. Ce este cauza? Nu se poate ca țăranul român să fie așa laș, să fie așa nepăsător...

După cum se poate constata, aceste stări de lucruri provin dela conducătorii comunelor. Multe comune curat românești dintre Carpați și Tisa au și acum în fruntea lor câte un Domn notar, care lucrează și acum tot pe calapodul vechiului „Notarăș” cred și acum că au la spatele lor tot pe cei cu pene de cocoș în pălărie. Sărmanele pene, de multe ori o păteau mai multă minte acolo unde creșteau aceste pene, ca în capul pe care erau purtate.

Acești domni „Notarășii” cari acum zece ani recrutau pe cei mai luminați fii ai poporului român, și-i internau în Șoproan, fără deosebire de profesiune; ci dela opincă până la Vlădică, toți aveau aceiaș soarte, dacă nu erau pe placul domniei Lor; acești „Domni” nici acum nu se pot împăca cu stăpânirea românească, ci comunele care-s lovite de soarte să aibă un astfel de Notar, acelea nu se pot bucura de acea mare fericire de care se bucură celelalte comune. Se vor întreba mulți pentru ce? Răspund, tot eu: acea comună care are un astfel de conducător ori ce contribuție face față de stat i-se pare de zece ori mai mare ca altei comune care are în fruntea ei un notar cu suflet de român, pentru că notarul zilnic are legături cu oamenii și dacă e străin de neamul nostru nu le explică nici odată datorița de-a contribui într-o măsură oareșcare la consolidarea statului, ci spune tot contrarul, ori ce se întâmplă toate le aruncă în sarcina conducătorilor mai înalți și în a statului și bietul țăran le ia toate de bani buni, el crede sărmanul că tot ce dă el din buzunarul

lui, dă numai ca să-i cheltuiască cineva fără nici un rost. Conducătorul cu suflet de român le explică toate pe larg cu vorbe frumoase, iar țăranul nici nu simte c'a plătit ceva.

Dela acești slujbași de neam străin nici nu așteptăm noi așa multe. Știm noi că aceștia urăsc din suflet pe țăranul român care a îndrăsnit ca în vara anului 1920 să joace cu opinca lui, Hora Unirei în piața Budapestei.

Durere însă că se găsesc între Domnii Notari și câte unul de-ai noștri, sânge din sângele nostru, care din poftă să-și umple buzunarul, uită că bietul țăran român trebuie și ajutat și nu numai asuprit, că asuprit a fost el destul una mie de ani, când nu avea la cine se plânge și cine să-l asculte.

Și cu toate acestea unii dintre acești Domni, pentru ori ce lucru fie el cât de mic, croiește bietului țăran așa taxe, de se strâmbă de spate sub povoaara lor, rămânându-i șerparul lipit iar copiii pe sărbători fără opincuțe, ba n'are noroc nici de purcel de Crăciun, dacă încape numai odată pe an, pe mâna unui asfel de notar. Acești Domni se vede că nu au lăpădat din sufletul lor nici acum regulamentul de asuprire a lui Tisa Pișta.

Între comunele cele mai lovite de soarte era în trecut și comuna noastră Bologa. Mi-aduc bine aminte cu toate că eram tânăr, cu câtă groază în suflet, așteptau bieții mei părinți și cu ei întreaga comună, ziua care era fixată, să vină în comună Dl „Notarăș”.

Deodată cu prăbușirea stăpânirii ungurești, a căzut și domnia „Notarășilor”. Dela înfăptuirea României-Mari până la finea anului 1925, comuna noastră a și uitat de atotputernicia Dilor „Notarășii” precum și de taxele ce le știau croi acești domni, deoarece am avut un notar crescut în mijlocul nostru care ne cunoștea toate necăzurile și durerile.

Asemenea ne-a dat tot sprijinul pentru a ne putea dezvolta atât pe teren economic cât și pe cel cultural. Ne-a dat sprijinul moral și material la înființarea unei Bănci Populare și a unei Cooperative.

Dela începutul anului trecut,

poate pentru păcatele noastre, ne-a venit alt Dn. Notar. Cum Notariatul nu e în comuna noastră, ci în comuna Morlaca, acest Dn Notar foarte rar ne face vizita cu țoate că suntem o comună lipsită din mai multe puncte de vedere. Totuși din 10 Iulie 1926 până azi numai de două ori a venit în comuna noastră. Apoi cine are ceva afaceri pe la Notariat, acela își reamintește de „Notarășii” de pe timpuri... și ca să nu lungesc vorba, arăt în fuga condeiului, câteva date din care se pot vedea ce taxe, are în vigoare Dl Notar din Morlaca, după cum urmează:

1. Dela Goșdan Marie văduvă din comuna Bologa pentru o cerere de dispensă din Armată făcută fiului ei îi ia Dl Notar suma de Lei 1040 (Unamiepatruzeci lei).

2. Dela văduva de războiu Onița Haș pentru o astfel de cerere îi cere suma de Lei 1154, din care îi plătește 800 lei (Optsute) deoarece cererea până azi nu s'a primit.

3. Dela Petru Pora pentru semnarea unui certificat de prețuire a unui teren în valoare de 20000 lei, îi cere 400 lei pe care-i și plătește.

4. Dela George Potra pentru un astfel de certificat aceiaș sumă, ca mai sus, însă George îl lasă cu certificat cu tot.

5. Dela văduva Ileana Mezei pentru facerea inventarului mobilelor și imobilului rămas după soțul său în valoare de 40.000 lei i-a luat suma de Lei 3100 (Treimiunasută lei) liberându-i chitanță pe 1000 lei.

6. Dela văduva de războiu Varvara Potra pentru o cerere de dispensă din armată, a ginerului său îi cere suma de lei 5000 (cinci mii). Biata văduvă să plânge că-i prea mult. Dl Notar îi răspunde: Am foarte mult lucru cu o astfel de cerere, apoi ca să fiu sigur de reușita ei, trebuie să fac câteva drumuri pela Cluj, apoi acolo dacă, numai odată stau la masă cu un Ofițer de acei... mari... ehei, Lele-o foarte mult mă costă! Biata văduvă a plătit suma de lei 2500 (două mii cinci sute lei) iar restul după terminarea dispensei.

La caz de nereușită suma achitată nu se restituie ci rămâne dlui Notar pentru cheltueli; va să zică:

„Fie leac nu fie

Numai plata mea să vie”

Afară de toate acestea de mai sus, noi avem legea repausului duminical care este una dintre cele mai binevenite legi, care ar trebui să se aplice cu sfințenie. Cum să se

aplice acea lege dacă cei ce trebuie să o execute, o calcă în picioare!

Di Notar din Morlaca ca să deie pildă oamenilor din comunele Domniei-Sale în Dumineca de 22 August 1926 în timpul serviciului divin cosește cu 15—20 coșai iarba din locul numit „Hodișel“ din hotarul comunei Hodiș, pentru care fapt am și făcut denunțul cuvenit la Pretura din Ciucea, de care denunț până în prezent nu știm nimic.

Tot acest Domn Notar în ziua de 31 Decembrie 1926 dă ordin primarului din Bologna să se prezinte la Morlaca pe ziua de 1 Ianuarie, adică în ziua de Anul Nou 1927 cu toate Registrele etc. pentru închiderea șo-

cotelilor, pe anul 1926. Eu cred că știe și domnia-sa că ziua de Anul Nou e sărbătoare...

Până ce în fruntea comunelor noastre vom avea astfel de conducători, în zadar vom aștepta dezvoltarea și ridicarea lor, asemenea în zadar vom aștepta ca legile să se respecte, dacă chiar cei ce sunt încredințați cu executarea lor, nu le respectă.

Ioan Potra.

N. R. — Atragem atenția autorităților superioare asupra acestor cazuri și cerem să se ia măsurile cuvenite împotriva acelor notari, cari au ajuns să fie o adevărată paoste pe capul sătenilor români.

RECENZII.

O carte prețioasă

Studiu privitor la chestiunea evreiască, Prof. Resmeriță.

Deși este paradoxal, totuși nici o carte antisemită nu se scrie decât spre binevoitorul folos al Jidanilor.

Căci orice strigăt de ură și de dispreț pentru neamul ales, este un semn prevestitor care eventual îi mai poata mântui atâta vreme cât nu e prea târziu.

În Cartea cu titlul de mai sus, profesorul Resmeriță face o clară și lăminoașă expunere a întregii chestiuni antisemite pornind dela originea acestui masiv curent și arătându-i dezvoltarea lui vijelioasă paralel cu peregrinările Jidanilor în spre Europa centrală.

Prețioasa lucrare conține titluri scurte și substanțiale, pe cari le rezumăm, precum urmează:

1. Jidanii se introduc peste graniță: prin contrabandă. Vrei, dle cititor dovadă? Iată, acel document senzational, publicat în revista noastră la 1 Maiu 1925, fiind un raport al comisarului regal al Consiliului de Războiu, Corp. IV. Armată către Comand. corpului IV. Armată. Il reproducem în întregime pentru a se vedea felul cum înțeleg să lucreze autoritățile românești, pentru apărarea statului.

Comisarul Regal către Corpul IV-armată

La ordinul dyastră No 10143/925, am onoarea a raporta:

1. *Indivizii Feghea Dabija, Ghersin Toporosky, Simcha Burchatosky, Maria Buzilă, Grigore Huscă, Șmil Colermann, Nichifor Ciuntu, Filip Vacarov, Azril Curbet, Mendel Curbet, Șaia Fuchs, Gh. Beletă, Gavril Țenti, Ana Mariciuc și plut. Giroveanu I. Rgt. 3 Gr.*

Aceștia, toți la un loc, formau o organizație, care se ocupa cu trecerea refugiaților evrei din Ucraina în Basarabia.

2. *Nu mai este nimeni amestecat în această afacere decât cei mai sus notați.*

3. *Afacerea este în curs de cercetare.* Indivizii Gh. Toporosky și Simcha Burchatovsky erau agenții Uniunii evreilor pământeni, cari veneau la gara Dochia și primeau refugiații, pe care-i conducea la București, având la ei — date de Uniune — bilete de liberă petrecere în țară, căpătate dela Siguranță.

Aceste bilete erau în alb

S'a crezut necesară o descindere la Uniunea evreilor pământeni și a agenților ei pentru a descoperi mijloacele, actele și numărul de contravenienți la trecerea frontierei, însă Ministerul de Războiu, Secret. General, ne ordonă a ne considera cererea de percheziție făcută parchetului Trib. 6 Ilfov, ca retrasă, pentru Uniunea evreilor pământeni. (Telegr. No. 654, din 27/I—925).

4. *Nu s'a mai descoperit nimic care ar interesa siguranța Statului. 9/II 1925.*

Raportor (ss) Indescifrabil

Creдем că orice comentariu asupra acestui document e de prisos și trecem mai departe cu recenzarea cărții dlui Prof. Resmeriță.

2. Jidanii devin cetățeni români prin actele ticluite de rabinii lor căroro autoritățile românești printr, o revoltătoare, lipsă de prevedere le-au acordat dreptul de a confecționa acte, înfăturând funcția firească a celor în drept.

3. Jidanii, odată încetățeniți, încep opera specifică, îmbogățindu-se repede și ducând la sapă de lemn populația autohtonă. Trăesc din munca și din belsugul populației rurale, așa fel încât în Maramurăș e o vorbă care sboară din gură'n gură că 2 Români întrețin un Jidan! Această afirmație o avem din pana cunoscutului publicist Dr. V. Filipciuc, care multă vreme a funcționat ca prim pretor într'o plasă din Maramurăș și deci nu se poate spune, fiind la fața locului și având experiența administrativă, că a scris o exagerație.

4. Jidanii constituie pe pământul românesc un element parazit, care sugerează și vloga popurului român. Nu e nici o exagerație în această afirmațiune. Omul cu mintea cea mai pătrunzătoare și cea mai ageră din câți a existat în ultimele secole în Europa, acela care a încununat fruntea Franței cu cel mai strălucit nimb de glorie ce se poate imagina și care în acele timp a fost și cel mai mare spirit organizator, pentru că avea simțul realității ca nici unul altul — ne gândim la Napoleon I. — a spus despre Jidani că sunt „lăcustele și omida Franței“.

Prin urmare dle cetitor, afirmațiunea noastră nu numai că nu e exagerată, comparând situația Franței din timpul lui Napoleon I cu a României de azi, ci este departe de a fi suficientă.

Urmăm mai departe firul ideilor dlui Resmeriță, și rezumăm:

5. În industrie și comerț: se îmbogățesc prin speculă ori falimente.

6. În școală: Creștem dușmanul culturii românești.

7. În armată se războiesc: la partea sedentară.

8. În magistratură: împart dreptatea după mituire.

9. Ca bancheri excrochează pe depunători și frustează fiscalul. Aduși aminte dle cetitor, de Alschek și Bercovici aliatul partidului liberal gazda Jidanului Văitoianu—Weit-hoffer.

10. În lăuntru țării după ce ne

mulg, ne sug și ne prăpădesc cu alcool, sau *ne cumpără conștiințele*, mai au cinismul să ne disprețuiască adânc după cum rezultă din vorbele lui Mochi Fischer, — în România Mică numit *Vampirul Moldovei*, — vorbe care biciuesc până la sânge mândria și demnitatea noastră, când pripășitul îmbogățit din holdele de pe valea Siretului și sudoarea țărânelui român, are curajul să spună, față de curentul antisemit mereu crescând de acum 20 de ani, următoarele vorbe: „**Pe cei mari îi plătesc, pe cei mici îi stuchesc** (ii scup).

Iată cari sunt sentimentele lipitorilor față de societatea din sânul căreia se îngroașă.

11. Inafară, peste graniță, rasa veșnic ingrătă și necruțător dușmănoasă contra noastră, nu încetează un moment să ne bârfească cu toate mijloacele cele mai perfide și nu pregetă a clătira prestigiul statului român prin intervențiile ce provoacă la Liga Națiunilor (clubul bancherilor jidani) contra țării noastre.

12. Iar biata nație românească, rabdă și se șterge de sudorile de sânge, lăsându-se condusă de un Lupu și mulți alții ca el, care au declarat că nu există un pericol jidovesc.

S'au revărsat ca un puhoiu murdar, inundând toate ramurile de activitate: azi sunt gazetari. Blumenberg și Honigman vorbesc în numele cinstei, în numele țării și în numele neamului românesc. Azi sunt deputați, senatori, mâine miniștri, și pe unde trec, se uscă în urma lor și piere orice viață.

În politică sunt cei mai deștepți, adică cei mai disolvanți; cei mai oportuniști. adevăc cei mai profitori, total lipsiți de scrupul.

Intr'o multiplă balanță, au diferite riți șefi de partide și când urcă unul spre dealul Mitropoliei — coboară și sunt puși — ceilalți.

Singurul obstacol serios: **studenții și judecata oamenilor de bună credință.**

La sfârșitul cărții găsim următoarele cuvinte despre „*Liga Apărării Naționale Creștine*“.

Liga Apărării Naționale Creștine și menirea ei.

— Este o lege firească, după care organul este creat de o funcțiune. Și în viața socială este același lucru; necesitatea crează organul. Până când nu s'au înmulțit evreei în România nu se știa vorba *antisemitism*. Când însă evreei s'au

înmulțit și mai mult, prin alipirea ținuturilor românești desrobite și când evreei astfel au prins curaj și au început să devină agresivi, în diferite centre s'au format însoțiri românești de protestare și de apărare; iar apoi toate aceste celule sau unit, formând *Liga*. Scopul ei îl arată chiar numirea — „apărare“ iar nu agresiune. Deci membrii *Ligei* nu trebuie și nu pot să fie nici vânători de situații politice sau profitori de căpățueli, nici provocatori de scandaluri sau de cruzimi inutile. Menirea *Ligei* este mult mai înaltă și anume să facă educație și pregătirea tuturor spiritelor, dela elevul din școală și până la primul ministru și înaltul diplomat, în această direcțiune: **salvarea neamului și a patriei, de pericolul evreesc**. Acest *ideal național* născut din prevederea celor bătrâni și din suferința celor tineri, trebuie

Inmormântarea Inginerului Teodor Zernoveanu

În ziua de 11 Iunie a. c. s'a făcut în Ploiești cu mare pompă înmormântarea inginerului Teodor Zernoveanu, luând parte la această tristă ceremonie familia îndurerată, prietenii, foarte mulți funcționari superiori din Direcția Generală a R. M. S.; Directorii și funcționarii de salină și fabrici.

Prea sfinția sa Arhimandritul Scriban și Dnii ingineri Alexandrescu și Tacit au arătat meritele defunctului ca om și inginer.

În văltoarea vieții noastre politice trec adeseori neobservate disparițiile personalităților de seamă cari contribuie la mersul greu al carului statului.

Unul dintre acești funcționari superiori de seamă, era regretatul inginer Th. Zernoveanu.

Original din Brașov; și-a făcut studiile la școala politehnică din Freiberg; iar după absolvire cu succes, eșind inginer de mine, a venit în țară ocupând servicii ca inginer la societăți de petrol, iar în 1908 a fost numit Director al Salinei Tg.-Ocna și apoi la Salina Slănic jud. Prahova, unde a funcționat până la moarte.

Până la declararea războiului, a organizat aceste două Saline, iar de atunci a fost nevoit ca român ardelean să părăsească Muntenia fiind cotropită de Nemți; astfel că Direcția Generală a R. M. S. l'a însărcinat din nou cu conducerea Salinei Tg.-Ocna, care era în zona de bătae.

Aici, ca bun patriot și-a pus tot

pus la înălțimea acelor mari înfăptuiri dela 1821, 1859, 1877 și 1916.

Iată pentru ce, orice bun român, din orice partid politic ar fi, dacă înțelege acest rost al *Ligei*, trebuie să-i dea spriin cu vorba și cu fapta ca să și poată îndeplini misiunea.

Din cartea dlui Prof. Resmeriță ca și din copia fidelă a împrejurărilor, problema jidovească apare ca o necesitate ce își reclamă rezolvarea iminentă. Pentru acei cari se interesează de sănătatea lor și a țării, cartea aceasta, care conține 50 pg. și se vinde cu 8 Lei, constituie un îndrumător admirabil și un motiv de cugetare serioasă pentru cel cu dragoste de neamul ce l-a zămislit.

Ea nu va trebui să dispară din vitrinele librăriilor decât odată cu evaporarea neamului lui Iuda de pe aceste meleaguri.

zelul și priceperea în conducerea, în împrejurări atât de grele, a singurei Saline care rămăsese pentru restul țării neocupate; sub ploaia de ghiulele, ce ne veneau dela inamic, îmbărbăta lucrătorii și personalul ca să poată satisface nevoile populației și ale armatei cu sare, aliment așa de trebuincios.

Va rămânea neștea: să în amintirea personalului acestei Saline, când inginerul Zernoveanu, în acele timpuri grele, îngrija nu numai de lucrătorii și funcționarii lui, dar și de familiile lor, căutând să-i adăpostească de ghiulele inamicului într'un sat din apropierea Salinei procurându-le cele necesare pentru hrana care lipsea atunci așa de mult.

Tot atunci, din cauza pericolului ocupării de inamic al Salinei Tg.-Ocna a fost însărcinat împreună cu regretatul inginer Petre Lucaci, cu începerea unei nouă exploatare de sare lângă Bacău; astfel că subconducerea lui, o iarnă întreagă, s'a făcut și acea nouă deschidere de mină de sare dela Sărata.

Bun administrator și inginer de mine competent, își atrăsese admirația corpului ingineresc din Direcția Regie-i, iar funcționarii unde a condus îl știau și-l iubeau mult fiindcă era bun și drept.

Astfel că prin moartea lui Regia pierde unul din colaboratorii cei mai de seamă, în ce privește serviciul minelor din țară.

Fie-i țărina ușoară. V. D.

După logodna cu U. E. R.

Ziarul „Viitorul“ cu data 26 Iunie a. c. își exprimă bucuria pentru „distrămarea“ L. A. N. C. — Liga Creștină, mișcarea antisemită din România se pierde fără nici un rezultat, — pare că vrea să spună organul liberalilor. Acestea tot datorită nouă, deaceia, veniți Evrei în sânul partidului nostru, veniți și vom trăi ca frații. căci nu mai sunt nici lupi nici miei pe pământ, exclamă „Viitorul“.

E firească această atitudine a urmașilor lui I. C. Brătianu, care avea cu totul alte păreri despre Jidani.

Astăzi, Vintilă merge la căsătoria fiului lui Aristide Blank și la cea a ficei lui Elly Bercovitz, frustrătorul statului cu zeci de milioane.

Jonel candidează în Ilfov alături de bolșevicul de ieri N. Lupu și alături de președ. „Uniunii Evreilor Români“, W. Filderman calomniatorul țării românești la New-York și Washington.

Acum 60 de ani Brătianu-tatăl spunea la Cameră: „*Evreii au devenit o plagă socială pentru Români și când națiunea este amenințată, atunci se deșteaptă și devine nu intolerantă, ci prevăzătoare*“.

Acum 60 de ani I. C. Brătianu, tatăl celor 2 arendași de azi ai țării românești, dădea acele circuli vestite prin cari opria așezarea vagabonzilor (Jidanilor) la sațe.

Azi, Jonel și cu Vintilă fac ape-luri disperate de-a avea pe lângă ei pe un Filderman, Carp și Iacobsohn.

Astăzi conducătorii partidului liberal scuișă în mod nerușinat pe doctrina naționalistă a unui V. Alexandri, M. Eminescu și V. Conta, numai de dragul unor voturi murdare, cerând sprijinul Jidanilor la alegerile pentru Cameră și Senat, în disprețul celui mai elementar simț românesc.

Pentru acestea, rândurile scrise de hoții de urne, de aceia cari țin sub călcâiul lor o întregă țară, nu ne impresionează și le aruncăm tot disprețului nostru.

Vom cădea în alegeri? Se poate. Și în anul trecut liberalii făceau pe profeții și s'a văzut că sunt minci-noși. La Turda au obținut 16 voturi. Nici chiar cei 25 cari au susținut lista, n'au mai votat cu liberalii. Iată-le popularitatea lor, cu toate băncile făcute pentru a-și câștiga adherenți.

Au avut, anul trecut, la dispoziție bani și tot felul de mijloace de comunicație și au scos 14 deputați.

L. A. N. C. lipsită de fonduri și cu un trecut de 1 an și-a scos zece deputați.

E adevărul care-i ustură pe liberali. Noi felicităm pe cei dela „Viitorul“ pentru logodna făcută cu U. E. R. și cu talmudistul scrib dela „Curierul Izraelit“, cu Jidanul învechit în rele și sperturi Horia Carp. (Ce nume frumos!)

Cinstiți cetățeni creștini! Votați pretutindeni și scoateți listele liberale, ca în anul 1927 sub guvernarea lui Ionel Brătianu Capitala României să fie reprezentată în Parlament de W. Filderman, iar Clujul de Jakaby.

Toți acei din al căror suflet a pe-

Din ticăloșiile partidelor noastre politice

Aflăm că la Maramureș figurează pe lista liberală Jidanul avocat *Klein Marton*, în locul al IV; iar la național-țărăniști Jidanul *Fischer* din Cluj din partea Jidanilor ortodoksi.

Denunțăm opiniei publice următorul dedesupt, care dovedește câtă ticăloșie se ascunde în practica zilnică a politicianilor noștri, și anume:

Jidanul *Klein Marton*, nefiind mulțumit cu locul al IV oferit, a telegrafiat lui Filderman, acesta s'a prezentat cu plângerea Ministerului de Interne; iar Dl Duca s'a grăbit să telegrafieze având să se fie sacrificat candidatul român, M. Condruş pentru ca *Marton Klein* să-i ia locul al III. Cum telegrama a ajuns prea târziu, Dl Duca a intervenit să se facă următorul compromis: dacă cumva Jidanul nu s'ar alege, să-și dea dimisia unul dintre Românii aleși, pentruca Jidanul să nu rămână cu nici un preț pe din afară.

Iată, Domnule cetitor cum lucrează partidul liberal, care mai are îndrăzneală să-și pună în titlu și adjectivul *național*.

Mai comunicăm marelui public, cu suflet românesc și cu energia de a reacționa în aceste alegeri contra partidelor politice, mai comunicăm altă *ticăloșie*.

Faptul se întâmplă tot în Maramureș:

În fruntea listei *național-țărăniște* figurează Dl Gavrilă Iuga, avocat în Vișău și imediat în locul al doilea vine *Jidanul Fischer* din Cluj. Între aceștia s'a făcut înțelegerea că, dacă nu se va alege de cât capul de

rit și ultima picătură de simțire și mândrie românească, votați-i pe ei. Jandarmul, desigur, își va face și de astă dată datoria și va împiedeca pătrunderea în Parlamentul României Intregite, a conducătorilor unei organizații naționaliste și creștine, înlesnind pătrunderea Jidanilor.

Votați-i, și Blumenberg și Honigman dela „Lupta“, „Adevărul“ și „Dimineața“, vor scrie rânduri de bucurie că în sfârșit în România nu mai e o problemă jidovească de rezolvit.

După 7 și 10 Iulie, cei dela „Viitorul“ să rădă înainte, să horiescă pe „ruinurile“ L. A. N. C. și să ridice zidurile Palestinei, batjocorind memoria celui care s'a numit I. C. Brătianu.

listă, atunci deputatul G. Iuga să-și dea demisia, pentru ca Jidanul Fischer să ajungă *el* deputat. Iată, Dle cititor, în ce hal de degradare morală, și de lipsă de mândrie națională au ajuns politicianii noștri.

Jidanii dictează compunerea listelor, pentru-că **ei plătesc** cheltuelile de alegeri. Voturile Românilor, au ajuns prin complicitatea politicianilor liberali și naționali-țărăniști, marfă de vânzare!

O punere la punct

Urmărind cu deamănuntul chestiunea publicată în No. 10 din 15 Martie 1926 pag. 16, spre a ne convinge de adevărul celor relatate în informația „Ce se petrece la Spitalul Militar“ am ajuns la următorul punct:

Justiția Militară a găsit pe medicul căpitan Dr. Apostol nevinovat, de altfel ceea-ce am publicat ulterior în No. 12 din 15 Aprilie 1926. Informația în chestie a fost dată, — de oarece în acea vreme se petreceau o mulțime de traficuri, de altă natură. foarte profitabile pentru jidani și dăunătoare intereselor românești, — mai mult pentru a atrage atenția justiției respective să-și facă datoria. Ca buni români ne incumbăm datoria să subliniem nevinovăția medicului căp. Dr. Apostol, pe care de altfel îl cunoaștem mai înainte ca un onest medic militar.

INFORMAȚIUNI

Incercare de șantaj. Asemenea încercare nu poate veni de cât din partea unui Jidan. Nu este furișată însă prin încurcăturile mărunte ale vieții, ci e înscenată în cadrul larg al politicii internaționale.

Știut fiind că Jidanii sunt inamicii declarați ai noștri, de câte ori este vorba peste granițe de România întregită, a apărut în Budapesta un Jidan britanic „care își va fi cumpărat titlul de lord — se numește Rothermer — și l'a coprint de Ungaria actuală atâta milă, în cât a propus nici mai mult nici mai puțin să retrocedăm Ardealul Ungariei! Atare propunere dovedește o imensă negliobie, în care mai pot cădea și alți muritori! Dar ceia ce desvăluie fondul iudaic, etern perfid și pervers, al Jidanului Rothermer este înclinarea lui atavică, către șantaj, destăinuită în următoarea amenințare: Dacă România nu îi execută propunerea, atunci el va interveni pe lângă marile bănci din întreaga Anglie și din Statele-Unite să nu acorde nici un ban ca împrumut țării noastre. Și atunci, zice Jidanul, România va intra în faza de „stagnare și descompunere“.

Te înșeli, Jidan dușmăros, intrigant și perfid, când crezi că România întregită poate asculta asemenea sfaturi. Noi trăim din al nostru și nu avem nevoie de sprijinul finanței internaționale jidovești, pe care o mobilizezi contra noastră.

Îți mulțumim totuși, că ai trădat încă odată ce zace în sufletul rasei tale în contra țării, care susține și îngrașă două milioane din consăngeniile Dtaie, lord de contrabandă!

Pentru minoritarii creștini. Dl Profesor I. C. Cătuneanu în articolul de fond intitulat „Către alegători“ dezvoltă clar și precis motivele, pentru care minoritățile creștine au tot interesul să sprijine L. A. N. C. statutară în lupta contra Jidovimei, care tinde să surpe nu numai organizația noastră de stat, ci să destrame întreaga societate creștină cu același ideal etic.

Pentru ca minoritățile creștine, cari au ajuns la pătrunderea pericolului jidovesc, să cunoască mai exact ideile fundamentale, cari stau la baza acțiunii noastre, reproducem mai jos din Capitolul II din Programul L. A. N. C. statutare, intitulat „Probleme minoritare“. Iată cum sună:

Punctul de plecare în soluțiunea tuturor chestiunilor minoritare este faptul, că România constituie un stat național unitar.

În urma vitregiei trecutului minoritățile conlocuitoare au o 'superioritate culturală față de noi, care este în disproporție supărătoare cu importanța lor numerică în această țară. Din acest motiv și ca un act de dreptate pentru trecutul nostru sbuciumat se impune creierea unui just echilibru în baza principiului proporționalității.

Minoritățile conlocuitoare se împart în minorități de baștina și Jidani. Cei dintâiu sunt îndreptății la mai multă sollicitudine din partea națiunii alcătuitoare de stat, pentru că ne îndrituiesc a crede, că sunt, sau după un timp oarecare vor deveni cetățeni locali ai statului.

Jidanii însă prin numărul lor mare, prin mentalitatea lor specifică, diametral opusă firii noastre arice și creștinești, prin lipsa totală a sentimentului patriotic, prin neîntreruptă râvnă de acaparare a tuturor bunurilor și de dominațiune universală prin subjugarea popoarelor creștine, constituie un pericol, care reclamă o imediată și radicală soluționare.

Art. 6. Pentru minoritățile de baștină se impune:

a) Respectul limbei materne în învățământul primar. Educația în spirit național românesc. Limba română trebuie să fie studiu obligator și în învățământul primar;

b) Înființarea de școli medii în raport cu numărul respectivei minorități;

c) Sprijin pentru academiile minoritare destinate învățământului religios. Școli, superioare cu alt caracter nu se admit, decât având ca limbă de propunere limba românească;

d) Romanizarea evolutivă a orașelor situate în mijlocul populației românești;

e) Combaterea tendințelor de a acorda autonomii administrative judecătorești și naționale minorităților. Combaterea ori-cărui pact între partidele politice românești și minoritățile privite drept corp național aparte“.

*

Dl Caius Bardoși, avocat stagiar, președintele Societății Studenților în Drept din Cluj și primredactorul revistei noastre, va fi promovat doctor în drept Sâmbătă, în 2 Iulie a. c.

Până în momentul când se tipăresc aceste rânduri, neavând știri precise asupra candidaturilor depuse

sub semnul al Ligii statutare, anuțăm pe toți aderenții noștri că Dl Profesor I. C. Cătuneanu candidează la Senat în județul Rădăuți, iar la Cameră în județul Arad împreună cu statornicii noștri luptători: Dr. D. Benea, M. Russu, Dr. T. Drăgan, Dr. N. Nicula, Dr. V. Văleanu, N. Cismașiu, Petre Herlo, Dr. Fântânanu.

*

Cuvânt către alegătorii creștini.

Publicăm în altă parte a revistei noastre, moțiunea votată de „Uniunea Evreilor Români“ cu privire la alegerile din luna Iulie.

„Viitorul“ a reprodus acea moțiune cu o inexplicabilă bucurie, arătându-și toată dragostea pentru acea turmă de vagabonzi cari se conduc de principiul „ubi bene, ibi patria“. „Curierul Izraelit“, nașul „Viitorului“, publică în nrul său din 19 Iunie 1927, următorul apel:

Evrei,

Votați lista partidului național liberal. Pe lista candidaților pentru Cameră din Capitală în frunte cu d-l Ion I. C. Brătianu, prim-ministru și șef al partidului național-liberal, d-l Dr. Nicolae Lupu, ministru al Muncei și șef al partidului țărănesc, candidează iubitul nostru conducător Dr. W. Filderman Președ. „U. E. R.“¹⁾ Din partea noastră fie — ne permis un mic apel.

Cetățeni creștini,

Nu dați voturile voastre pentru ca în Parlamentul României să scoateți deputați și senatori Jidani.

Nu faceți ca alătura de preoții noștri să șadă rabinii. Căci cei cari au scuipat și necinstit crucea, cei cari ridică monument lui Iuda la Kiev, nu trebuie să stea pe aceiaș bancă cu preoții noștri cari se închină la sf. cruce și o apără cu toată puterea împotriva propagandei judeo-francmasonice.

Blăstămat să fie de generațiile viitoare, acel cetățean creștin care va co tribui la scoaterea Jidanilor în Parlamentul țării.

Să se știe că sufletul ne aparține nouă și nu stăpânitorilor pe cari o țară întregă îi urgisește!

1) Uniunea Elementelor Răufăcătoare.